

Autorzy

Aleksandra Arkusz – doktor, asystent w Zakładzie Historii Gospodarczej i Społecznej w Instytucie Historii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Zajmuje się polityką penitencjarną ZSRS oraz represjami sowieckimi wobec narodu polskiego w latach II wojny światowej.

Giedrė Jankevičiūtė – historyk sztuki, pracownik naukowy Instytutu Kultury, Filozofii i Sztuki oraz Akademii Sztuk Pięknych w Wilnie, autorka dwóch książek i licznych artykułów poświęconych sztuce litewskiej XX w. oraz kuratorka kilku wystaw o tej tematyce.

Henryka Kramarz – doktor habilitowany, profesor Uniwersytetu Pedagogicznego w Krakowie. Zajmuje się głównie historią oświaty, kultury, nauki, czasopiśmiennictwa, a także życiem społecznym i politycznym Galicji autonomicznej. Jej książki oraz liczne artykuły poświęcone są życiu społeczno-kulturalnemu Lwowa.

Wiktoria Kudela-Świątek – doktorantka w Zakładzie Dziejów Historiografii i Metodologii Historii w Instytucie Historii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Píše rozprawę doktorską na temat pamięci zbiorowej Polaków deportowanych do Kazachstanu z Ukrainy Sowieckiej w 1936 r. Autorka projektu *Z ziemi kazachskiej do Polski* i dwóch tomów serii o tym samym tytule. Zajmuje się problematyką miejsc pamięci, świadomości historycznej i pamięci zbiorowej Polaków na Wschodzie w XX w.

Joanna Miłek – absolwentka historii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Interesuje się kulturą późnego średniowiecza. Autorka pracy magisterskiej na temat dziejów zakonu dominikanów na Rusi w średniowieczu w świetle dominikańskiej historiografii w XVII-XIX w.

Oksana Nestorowycz (Оксана Леонідівна Несторович) – historyk sztuki, absolwentka Wydziału Teorii i Historii Sztuki Narodowej Akademii Sztuki i Architektury Ukrainy w Kijowie (oryg. Національна академія образотворчого мистецтва і архітектури), w latach 1993-2008 kierowała oddziałem malarstwa Winnickiego Obwodowego Muzeum Sztuk Pięknych. Obecnie współpracuje z prywatną galerią artystyczną Art-Szyk (Арт-Шик).

Tomasz Pudłocki – doktor, asystent w Zakładzie Historii Oświaty i Kultury w Instytucie Historii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Absolwent Collegium Invisibile w Warszawie i historii UJ. Jego zainteresowania badawcze koncentrują się wokół historii oświaty i wychowania na ziemiach polskich. Autor rozprawy doktorskiej na temat inteligencji przemysłowej w XIX w.

Adam Świątek – doktorant w Zakładzie Historii Polski Nowoczesnej w Instytucie Historii Uniwersytetu Jagiellońskiego. Zajmuje się dziewiętnastowieczną historią Polaków na Kresach Południowo-Wschodnich, inteligencją polską i ruską w Galicji Wschodniej oraz problematyką przemian tożsamościowych na pograniczu polsko-ukraińskim.

Patrycja Trzeszczyńska – asystent w Instytucie Etnologii i Antropologii Kulturowej Uniwersytetu Jagiellońskiego, doktorantka na Wydziale Historycznym UJ. Zainteresowania badawcze koncentruje wokół problematyki społeczności łemkowskiej, mniejszości ukraińskiej w Polsce, przemian kultury tradycyjnej w kontekście turystyki, zagadnienia pamięci oraz wschodnioeuropejskich fascynacji Polaków. Autorka m.in. książki *Rusini Karpaccy* (Szczawnica 2008).

Anna Wylegała – socjolog, doktorantka w Szkole Nauk Społecznych PAN. Przygotowuje pracę doktorską na temat pamięci historycznej w Polsce i na Ukrainie. Pracuje w programie „Historia Mówiona” w Ośrodku KARTA.

Żyjąc w integrującej się Europie, gdzie wielokulturowość jest postrzegana jako wielka wartość, a nie problem, istnieje potrzeba dialogu, w tym również dyskusji naukowej, prowadzonej ponad podziałami natury politycznej czy narodowej. Tylko dzięki wzajemnemu zrozumieniu oraz poznaniu swojej wspólnej i niekiedy trudnej historii Polak, Ukrainiec, Litwin czy Białorusin będą w stanie porozumieć się odnośnie tego, co ich łączy, a nie tylko tego, co ich dzieli.

Chociaż nie istnieje taka dyscyplina naukowa jak „kresoznawstwo”, pojęcie to najpełniej oddaje cel niniejszego periodyku. Ma on przedstawić interdyscyplinarne spojrzenie na Kresy, zarówno z perspektywy historycznej, socjologicznej, kulturoznawczej, literaturoznawczej, jak i innych dziedzin naukowych: politologii, historii sztuki, etnologii czy religioznawstwa. Tylko merytoryczna dyskusja naukowa jest w stanie właściwie opisać zjawiska, wydarzenia, postacie i zabytki przeszłości, stanowiące wielką spuściznę Kresów. Jako redakcja mamy nadzieję, iż „Krakowskie Pismo Kresowe” przyczyni się do lepszego poznania polskiej kultury Kresów, ale także do wyjaśnienia w duchu wzajemnego poszanowania złożonej historii wielu regionów Europy Środkowo-Wschodniej, niegdyś znajdujących się w granicach jednego, wieloetnicznego państwa – Rzeczypospolitej.

Ze Wstępu